

28 september Jaarvergadering 2017

'Stichting Ondertussen', Plantage Middenlaan 27 (ingang links boven het Holocaustmuseum),
Donderdag 28 september, 20:00 uur

Leden en introducés zijn van harte welkom

Inmiddels zijn datum, locatie en programma voor de jaarlijkse ledenvergadering bepaald. Zoals u van ons gewend bent zal gedetailleerde informatie u later via de website en de mail bereiken, maar hierbij een indicatie van wat er te gebeuren staat.

We zijn te gast bij 'Stichting Ondertussen', de organisatie die niet alleen in de Bijlmerbajes en de Spaarndammerbuurt, maar ook in en vanuit de ruimten boven het Holocaustmuseum actief is. De stichting biedt kunstenaars en cultureel ondernemers met een vluchtelingenachtergrond door samenwerking met Nederlandse kunstenaars letterlijk en figuurlijk de ruimte om hun talenten te ontwikkelen en een netwerk op te bouwen.

Bengin Dawod, een van de oprichters, zal het verhaal van Ondertussen vertellen. We bezoeken een aantal ateliers, de avond zal muzikaal omlijst worden door Orville Breeveld van Breathing en vanuit het pop-up restaurant worden we getraceerd op Syrische sweets.

cultuurvrienden vereniging vrienden van de plantage

Redactie Ko van Geemert, Liesbeth de Ruijter, Ineke Vlug, Ester Wouthuysen
Uitgave Vereniging Vrienden van de Plantage, Nieuwe Prinsengracht 18-H, 1018 XJ Amsterdam, www.vriendenvandeplantage.nl, info@vriendenvandeplantage.nl
Verschijnt 4x per jaar. Bestuur René Mentink (waarn. voorzitter), Paul Verberne (secretaris), Joop Hox (penningmeester), René Mentink (ledenadministratie), Ko van Geemert, Liesbeth de Ruijter, Ineke Vlug en Ester Wouthuysen. M.m.v. Marianne Boeije (dtp). **Nieuwe leden** aanmelden via onze website. **Contributie** particulieren €16, huisgenoten €7, instellingen/bedrijven vanaf €35 p.j. Betalingen NL04 INGB 0004 4314 90 t.n.v. Vereniging Vrienden van de Plantage, Amsterdam.

volgden thema's als **Buren**, **Verzet**, **Op reis**, **Uitvaart**, **Jaloezie** en in 2016 **In beweging**. In die kwart eeuw is de prijs toegekend aan een keur van dichters, om er een paar te noemen: Patty Scholten, Atze van Wieren, F. Starik, Job Degenaar, Lenze L. Bouwers en Paul Gellings.

Over die eerste 25 jaar is een prachtige bundel gemaakt, waarin alle gedichten van de winnaars en de kunstwerken die zij daarmee wonnen, zijn opgenomen. De jubileumbundel wordt op deze middag feestelijk gepresenteerd. Veel bekroonde dichters zijn uitgenodigd en drie van hen (Inge Boulois, René van Loenen en Marieke van Leeuwen) lezen voor uit eigen werk. Marieke van Leeuwen verzorgt bovendien een muzikaal optreden met haar vaste begeleiding Nick McGuire.

U bent van harte welkom op zaterdagmiddag 9 september in de Tangosalon in de Plantage en laat u in die voormalige suikerwerkenfabriek meevoeren op de vleugels van de poëzie. Maak mee wat een metamorfose met je kan doen!

ACTIVITEIT 28 SEPTEMBER

SOOP-lezing: Wies van Moorsel over Theo en Nelly van Doesburg

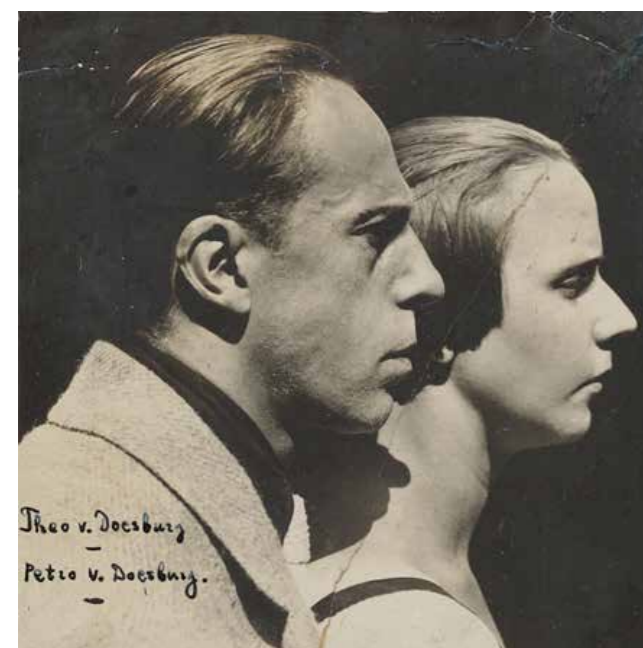
Nieuwe Kerkstraat 124

Aanvang 16:30 uur

Toegang gratis, ook voor introducés (vol is vol)

Na afloop buurtborrel

Wies van Moorsel is de enige erfgenaam van Theo van Doesburg (1883-1931), abstract schilder en oprichter van *De Stijl*, en zijn vrouw, de pianiste, danseres en beeldend kunstenaar Nelly van Doesburg-van Moorsel (1899-1975). De nalatenschap van Theo, bestaande uit schilderijen, tekeningen, prenten, ontwerptekeningen, archiefstukken, corres-

pondentie, boeken en manuscripten, schonk zij in 1975 aan het Rijk. Wies van Moorsel vertelt over het leven van Theo en Nelly in de jaren 1921-1931 en hoe Nelly zich na de plotse dood van Theo de rest van haar leven heeft ingezet voor de erkenning van haar mans werk. Ook vertelt ze over haar eigen rol, hoe zij en haar man Jean Leering (1934-2005), hoogleraar kunstgeschiedenis en museumdirecteur, erbij betrokken raakten.

ACTIVITEIT 26 OKTOBER

SOOP-lezing: Het Vierwindenhuis op Wittenburg

Nieuwe Kerkstraat 124

Aanvang 16:30 uur

Toegang gratis, ook voor introducés (vol is vol)

Na afloop buurtborrel

Bij het ter perse gaan van het bulletin is de spreker nog niet bekend, maar een van de bewoners van het Vierwindenhuis zal over dit bijzondere huis vertellen: de ontstaansgeschiedenis, de filosofie die aan het ontwerp ten grondslag ligt en de ervaringen van het 27 jaar gebruik als woning. Filosoof Fons Elders was de initiatiefnemer van het huis en de Italiaanse architect G.P. Frasinelli maakte het ontwerp medio jaren '80, waarbij hij inspiratiebronnen uit Mali gebruikte... En hoe bevalt de praktijk? Hoe ervaren de bewoners na al die jaren het wonen op zo'n bijzondere locatie? Ook nu zijn er voor velen (meer dan) voldoende positieve elementen om dit prachtig gelegen huis gezamenlijk te runnen, activiteiten te organiseren en elkaar te ontmoeten.

Wandeling oktober/november Camiel Dijkers

Stadswandeling met ecooloog Camiel Dijkers

Dit najaar leidt ecooloog Camiel Dijkers een stadswandeling over de stadswallen en dijken waarmee Amsterdam zich beschermde tegen het water van twee kanten: de Amstel en de Zuiderzee. Tijdens de excursie wordt ook inzichtelijk hoe de havenindustrie het huidige Amsterdam vorm heeft gegeven. De wandeling begint bij de Amstel. De exacte datum ligt nog niet vast. Voor nadere informatie, volg onze website en mail.

Terugblikken

Deze rubriek zal met ingang van dit bulletin vervallen en alleen op onze website te volgen zijn. Daar kunt u lezen over de activiteiten van de Vrienden in de afgelopen maanden: de rondleiding in de **Portugese Synagoge** (18 juni), het interview met schrijfster **Femke Schavemaker** (20 juni), de Literaire middag in Eik en Linde (21 juni) met de gasten **Ko van Geemert**, **Marieke Rijnveld** en **Frans Kuipers**, de SOOP-lezing van **Maarten Frankenhuis** over Artis in oorlogstijd (29 juni) en het **Plantage Weesperbuurftfeest** in het Wertheimpark (16 juli).

OBSERVATIES UIT DE BUURT Plantagewachhuisjes

Door Joke van der Wey

Toen ik mijn stukje digitaal wilde opbergen onder de naam Plantagewachhuisjes zag ik dat ik er al eens over geschreven had. Toen stonden die bewakingscabines er nog maar net, eentje tegenover het sjoeltje in de Nieuwe Kerkstraat, eentje voor de Hollandsche Schouwburg en een van waaruit de Portugese Synagoge in de gaten werd gehouden. In 2014 neergezet ter extra beveiliging na de aanslag op het Joods Museum in Brussel. Ik schreef toen dat ze er niet zouden moeten staan, niet moeten hoëven staan.

En nu zijn ze dan eindelijk weg, na drie jaar. Dat is fijn, het is een opluchting. Aan de ene kant raak je snel aan zulke bouwseltjes gewend, aan de andere kant blijven ze steken in je bewustzijn als een dagelijkse herinnering aan iets dat heel erg niet klopt. Aan het feit dat er ook in onze ruimdenkende stad politiebewaking nodig is tegen mensen die andersdenkenden en andersgelovigen het licht in de ogen niet gunnen. Niet dat er geen bewaking meer nodig is, maar die wordt nu verzorgd via camerabeelden die 24/7 worden vastgelegd. En er rijdt extra politie langs. Misschien is dat wel beter, ik kan me niet herinneren ooit een van die huisjes bemand te hebben gezien.

Eigenlijk verbaas ik me erover dat Amsterdam tot nu toe gevrijwaard is gebleven van terroristische aanslagen. We hebben hier toch alles waar de doorsnee IS-angehauchte van gruwte; alcoholgebruik, schaarsgeklede vrouwen en mannen, drugsgebruik, openlijke gays en Joodse instellingen natuurlijk. Maar laat ze alsjeblieft wegblijven, ook uit de Plantage. Ik hoop dat op die camerabeelden deze zomer alleen vrolijke mensen met ijsjes te zien zijn.

Plantagegedicht

OOK DE VISSEN

*Zou je de Haagse Hofvijver overeind zetten
rechstandig als een majestueuze wand van water
om het licht de diepte te laten doorstralen
om de stad een doorzichtige spiegel te bieden*

*een oudgouden glans zou over de huizen strijken
en iemand roept als eerste 'kijk' en wijst
toeterend komt het hele verkeer tot stilstand
abrupt worden alle vergaderingen opgeschort
en de straten vullen zich met ogen en geroezemoes*

*een vorstelijk banket, jagers in een herfstbos
zegels en paperassen, gesluierde naakte vrouwen
iedereen ziet in de vijverwand iets anders
maar allemaal blikken ze diep in de tijd terug*

*En eindelijk kunnen de hofvissen ook eens
over de schubbenhuid van de daken uitkijken
naar de glinsterende torens en ijspaleizen
de bomen bij de duinen, het gele strandzand*

*'kijk' stoten de vissen elkaar aan, 'dat zilvergrijze
dat schitterende schuimende, woelende weidse
dat zich daar uitstrekt tot aan de einder en verder
dat is nou de zee, ja dat daar is de zee'*

K. Michel (uit: 'Kleur de schaduwen', 2004)

Een prikkelend programma, maar 'ondertussen' dienen we ook de bij een jaarvergadering horende formele punten af te wikkelen. De jaarrekening 2016 moet – afhankelijk van het oordeel van de kascommissie – vastgesteld worden, evenals de begroting voor het jaar 2018. Ook presenteren we het verslag over 2016, in meerdere opzichten een bewogen jaar. Het bestuur zal voorts mutaties ondergaan; enkele zittende leden treden af en nieuwe zijn aangezocht. De benoeming daarvan zal ter goedkeuring aan de aanwezige leden worden voorgelegd.

Interview met Fronnie Biesma van Stichting Ondertussen

Door Ineke Vlug

In de mooie ruimtes op de drie verdiepingen boven het Holocaustmuseum aan de Plantage Middenlaan 27 huist sinds mei 2016 de Stichting Ondertussen. Deze stichting biedt op deze plek kunstenaars en cultureel ondernemers met een vluchtelingenachtergrond letterlijk en figuurlijk ruimte om hun talenten te ontwikkelen. En om nieuwe netwerken op te bouwen door samenwerking met Nederlandse kunstenaars. Op een warme zomerse ochtend in juli vertelt Fronnie Biesma over haar werk voor de stichting en over wat er zoal gebeurt in het pand van de voormalige kweekschool, waar de Vereniging Vrienden van de Plantage in september te gast is voor haar jaarvergadering.

Fronnie Biesma heeft een groot deel van haar werkend leven in asielzoekerscentra gewerkt. Toen ze in 1992 begon, woonden mensen nog verspreid over gemeentes, en was elke gemeente nog verplicht een aantal asielzoekers te huisvesten in gewone huizen. Daarna trad het fenomeen asielzoekerscentra (AZC's) in werking. Zo'n vijf jaar geleden startte ze met anderen de Ondertussen-gedachte uit frustratie over de opvang in asielzoekerscentra, die zorgde voor een kloof tussen de omgeving en mensen die in AZC's wonen. Samen met de Nederlandse School voor Openbaar Bestuur schreef ze een essay waarin ze ervoor pleitte pragmatisch en los van alle politieke discussies naar het fenomeen asielzoekerscentra te kijken. Hoe je er ook over denkt: of je nou vindt dat er te veel vluchtelingen komen of dat je iedereen met open armen moet ontvangen. Dan blijven er in Nederland altijd tussen de twintig en vijftig plekken waar mensen uit de hele wereld wonen. Internationaal wordt niets met dat potentieel gedaan. Zo blijven talenten en netwerken onbenut. Bovendien worden die mensen gek van het nietsdoen, terwijl ieder mens van betekenis wil zijn. Fronnie ziet het liefst dat de centra anders ingericht zouden worden met functies voor de omgeving, maar aangezien

Graag delen we dan ook met u onze voornemens om de leden meer te betrekken bij het reilen en zeilen van onze Vereniging. Het gaat dan in het bijzonder om de activiteiten die we, naast het vertrouwde en gewaardeerde huidige aanbod, zouden willen ontplooiën. Over het algemeen is dit formele gedeelte voor de meesten taaie kost, maar we streven ernaar dit in de geest en sfeer van de avond aangenaam gekruid op te dienen. Zie voor meer informatie over de Stichting Ondertussen het interview met Fronnie Biesma hieronder.

onze overheid het zo wil, gaat dat de eerste decennia vast niet gebeuren. Toen is het idee ontwikkeld van een tussenruimte: ruimtes tussen asielzoekerscentra en de omgeving. Dat kan letterlijk een plek zijn als een grote werkplaats waar mensen aan het werk zijn, die zowel gebruikt en bemand kan worden door mensen uit het AZC, als door mensen uit de omgeving, om zo samen talenten, netwerk en kennis uit te wisselen. Anderhalf jaar geleden is daartoe de *Stichting Ondertussen* opgericht. Eind 2019 komt er definitief een AZC en dus zo'n plek in de Amsterdamse Houthavens, bij de Spaarndammerbuurt. Tot die tijd heeft de gemeente Amsterdam dit pand aan de Plantage Middenlaan als tijdelijke locatie ter beschikking gesteld. Fronnie ziet zichzelf nog voor het eerst in de gang staan waardoor tijdens de Tweede Wereldoorlog Joodse crèche kinderen zijn ontsnapt. 'Bijzonder dat het Joods Cultureel Kwartier heel graag wilde dat we hier gingen werken met mensen die ooit gevlucht zijn, volgens onze Ondertussen-formule. In feite laten we het vluchtelingen-zijn van de identiteit los, want daar gaat het niet om. Het gaat om het lenen van talent.' Besloten werd vanuit deze plek te werken,

op die manier een team op te bouwen, vast te programmeren en dan te zien hoe het werkt. Sinds dit jaar werkt de stichting ook in de Bijlmerbajes, waar op dit moment zo'n 300 vluchtelingen wonen. Fronnie: 'Je ziet nu ontstaan dat de bewoners van de Bijlmerbajes naar de Spaarndammerbuurt gaan.' In de Spaarndammerbuurt is momenteel een Verhalenwinkel gestart. Na gesprekken met de vaste bewoners over de komst van het AZC werd geconcludeerd dat de buurt een eigen plek miste. 'De Verhalenwinkel is een winkel waar we producten maken en verkopen met een verhaal, door mensen uit de buurt. De bedoeling is dat mensen uit de buurt, oude en nieuwe bewoners, ooit gevlucht of niet, samen zo kunnen ondernemen dat de kosten van de ruimte terugverdiend worden. Liefst zelfs dat ze er een inkomen aan kunnen overhouden. Zo kun je naaisters en breisters laten begeleiden door vormgevers, zodat er een wisselwerking ontstaat, die spannender producten kan opleveren.' Aan de Verhalenwinkel is een popup-restaurant gekoppeld.

Waarom niet zulke spannende initiatieven in onze buurt?

'Wat hier lastig is, maar tegelijk leuk, is dat er heel veel verschillende kunstenaars werken. Hier heb je kunstenaars die een atelier huren en daar bezig zijn. Ze willen wel wat tijd in het collectief investeren, maar helemaal niet zo ontzettend veel. Dat is heel anders dan in de Spaarndammerbuurt. Daar werken we vanuit een gedeelde visie, hier huren mensen. Punt. Komt ook bij dat we hier op de eerste etage zitten. Je ziet het nu, we zijn op vrijdag, zaterdag en zondag open, maar dat moet je echt weten. Je moet gericht komen, want je ziet het niet. En je komt ook moeilijk binnen. Dat is echt heel anders dan wanneer je een etalage hebt zoals in de Verhalenwinkel. De locatie maakt het lastiger, dat is ook het ingewikkelde aan de Bijlmerbajes.'

'Het aanvankelijke idee van *Ondertussen* is dus echt tussenruimtes bouwen tussen AZC's en de omgeving, en dan loop je aan tegen alle vragen die dat oproept. Op macroniveau wil je graag dat die voorbeelden er komen, dat we een beetje normaal met elkaar gaan samenleven anno 2020. En op microniveau vraag je je af hoe je dat samen organiseert. Wat gaat vanzelf en wat niet? En wat dwing je af? Wat kom je halen en wat kom je brengen? Ik ben er echt vóór dat je iets toevoegt. Dit kom ik brengen: vier uur per week, acht uur of meer, en dit wil ik ondertussen leren. Zodat je op elkaar kunt rekenen. Anders wordt het vaag. Als je samen iets doet, leer je elkaar ook echt kennen.'

Hier op de Plantage Middenlaan ligt de nadruk uitsluitend op samenwerking met kunstenaars...

'Hier gaat het echt om kunst. Wat we hier doen is samen programmeren. We reageren vier keer per jaar op het Holocaustmuseum, zoals nu de hele zomer met een foto-expositie en installatie over hoe mensen en steden geweld

overleven. Momenteel is hier een tentoonstelling van Ipsy. Dat is een organisatie die gespecialiseerd is in interculturele psychologie en zich bezighoudt met immigratietrauma's. Een van de dingen die ze doen is deze mensen kunst laten maken. Ze zijn hier te gast en hebben gevraagd of ze hier kunnen exposeren. Dan zie je dat sommigen uit het pand gaan meewerken, samen kunst gaan maken, heel erg bij de expositie betrokken zijn, waardoor een soort uitwisseling ontstaat. Met muziek is dat nu nog lastig omdat we geen lawaai mogen maken voor het museum en ook niet voor de buurt, maar binnenkort krijgen we een afgeschermd muziekstudio. Verder repeteren er theatergroepen, maar dat zijn meer losse projecten.'

'Er werken hier ongeveer dertig mensen. Maar deze ruimte waar we nu zitten delen we bijvoorbeeld met zijn drieën, al zijn we er geen vijf dagen per week. Het is tevens een atelier, waar een beeldend kunstenaar werkt, alles wat aan die muur hangt is van hem. Als hij er werkt, ga ik met mijn laptop hiernaast zitten, of in de keuken. Verder werkt hier een architect. In principe moet iedereen zijn ruimte delen. "Zoek je eigen buurman" heet dat. Wij werken als buurman en buurman, dus zoek iemand die helemaal niet op je lijkt. Zoek iemand die ooit gevlucht is. Zoek iemand met een hele andere achtergrond, deel je plek. Nederlandse kunstenaars dus. Dat vinden mensen best lastig.'

Huren alle kunstenaars een eigen atelierruimte?

'Dat kan allebei. Het kunnen ook ooit gevluchte kunstenaars zijn, die hun eigen ruimte betalen. Het idee is dat je iemand uit je eigen discipline zoekt en kijkt wat je aan elkaar hebt. Of je wat aan elkaar hebt. Het kan ook zijn dat je werkt met iemand die net in Nederland is en zich financieel geen ruimte kan veroorloven. Dan deel je je ruimte en financieer je dat eigenlijk.'

Wie maken er zoal gebruik van de ateliers?

'Er is bijvoorbeeld een keramiste die haar ruimte met een kunstenaar uit Letland deelt. Ik moest er wel om lachen dat ze iemand heeft uitgezocht die heel veel op haar lijkt; allebei blond, ingetogen, precies werkend. We hebben een documentairemaker uit Ethiopië, die bijvoorbeeld een buurtfilmfestival organiseert. Hij werkt samen met iemand die 3D-lampen maakt, en hij leidt jonge vluchtelingen op in het maken van documentaires. Verder werken hier fotografen, beeldend kunstenaars, en creatief en maatschappelijk ondernemers. *Future Cities* maakt reportages over steden van de toekomst. Helemaal bovenin zit *Radio Benevolentia*, die samenwerkt met de media in gebieden waar of een conflict naderend is vanwege etnische of religieuze geschillen, of in landen waar al heel lang een geweldscirkel is. Ze hebben in Ondertussen een eigen etage, en ze zijn erg bezig met wat zij kunnen doen in het hele debat over AZC's.'

Wat is jouw achtergrond?

'Mijn vak is communicatiemanager, ik heb Nederlands en Theaterwetenschap gestudeerd. Vervolgens ben ik begonnen met theater- en poëzieprojecten en ik heb veel met kinderen op wat toen nog gemengde scholen heette gewerkt. Bij vluchtelingenwerk deed ik communicatie, maar als er mensen waren die iets met kinderen wilden in vluchtelingencentra, of met muziek of theater, viel dat niet onder mijn werk. Heel vaak was ik dat soort projecten dan wel aan het faciliteren en dacht ik: Wat zonde dat er zoveel kunstenaars zijn die die verbinding zoeken, maar dat iedereen opnieuw het wiel moet uitvinden in praktische zaken als fondsen aanboren en samenwerken met het Centraal Orgaan Asielzoekers dat die centra beheert. Het leek me veel handiger om samen een soort netwerk op te bouwen. Daartoe heb ik de Vrolijkheid opgericht. Het is voor mij heel normaal om samen te werken met mensen die professioneel kunstenaar zijn, een theateropleiding of een kunstopleiding hebben gedaan. Er is veel meer vrijheid, maar kunstenaars hebben ook vaak zoiets van: dit is wat we samen doen, hier gaat het over. Ze hebben daarin een passie die heel aantrekkelijk is, ze kunnen werelden openbreken die op een andere manier gesloten blijven. Niet iedere kunstenaar kan met mensen werken, maar in mijn ervaring is dat veel minder belangrijk dan je denkt: Wanneer mensen gepassioneerd zijn, hebben ze een soort aanzuigende werking. Als iemand een heel groot stuk hout pakt en begint te hakken, dan gebeurt er iets. Dan komen er andere mensen kijken die mee willen werken.

Daarom is het ook heel spannend om in een AZC iets te gaan doen. Dat geldt voor alles wat je doet: muziek maken,

koken, er gebeurt altijd iets. Dat is zo tekenend voor de huidige opvang van asielzoekers, dat er bijna niets meer spontaan gebeurt. Dat mensen zo cliënt worden, asielzoeker, doelgroepen, dat mensen helemaal niet meer het gevoel hebben dat er ruimte is. Dat het hun plek is, dat ze de ruimte hebben om iets te doen wat zin heeft. Sinds ik in asielzoekerscentra kom, jeuken mijn handen altijd. Je kan de ruimte mooi maken, buurtbewoners uitnodigen...'

Hoe bevalt het je om in deze buurt te werken?

'Ik heb zelf een enorme band met deze buurt, waar ik ook heb gestudeerd. Je weet dat hier een hele cultuur is verdwenen waarvan je voelt dat die er is. Het is fijn om met mensen van het Joods Cultureel Kwartier samen te werken. Ik heb veel respect voor ze gekregen om de diepte van alle verhalen die er nog zijn en die nog gevonden worden, nog steeds, om hoe er naar alle individuen geluisterd wordt, de zorgvuldigheid waarmee dat uitgezocht wordt. Het is een fascinerende buurt, om het vele dat verdwenen is en wat er toch nog is. Als je oplet en luistert is het er. Het is een buurt waarin mensen elkaar toch kennen voor een deel. Tegelijk is het een opkomende toeristische buurt waarvan je weet dat mensen ermee worstelen. Ik hou van de Plantage.'

ACTIVITEIT 9 SEPTEMBER 2017

Uitreiking Plantage Poëzieprijs 2017

Tevens presentatie van de jubileumbundel 25 jaar Plantage Poëzieprijs

De Tangosalon, Plantage Muidergracht 155, Amsterdam Aanvang 15.00 uur

Toegang gratis, ook voor introducés

Het thema waarop dit jaar gedichten ingezonden konden worden is **Metamorfose**. Uit een grote hoeveelheid poëzie over verandering vist de jury, bestaande uit Inge Boulonois, Jos van Hest en Nafiss Nia, de drie beste gedichten. De winnaar krijgt behalve plaatselijke, en natuurlijk eeuwige, roem ook een kunstwerk van beeldend kunstenaar en buurtbewoonster Carmen Vossen. Het belooft een prachtige middag te worden met voordracht, muziek, zang, dans en drank. De presentatie is in handen van Cees van Ede en Jos van Hest. Het is de 26ste keer dat de Plantage Poëzieprijs wordt uitgereikt. Ieder jaar draaien de gedichten rondom een specifiek opgegeven thema. In het eerste jaar, 1992, was dat **Stadsnatuur**, daarna

Beeldend kunstenaar Carmen Vossen. Zij maakte het kunstwerk voor de winnaar van de Plantage Poëzieprijs 2017.